

1988

(MARIÁNSKÝ ROK)

OSVĚCUJTE ZEMI

Osvěcujte zemi

„Dnes patříte na svou Nebeskou Matku a všichni ji vzýváte, abyste obdrželi velký dar Pokoje.

Slavností mého božského Mateřství začínáte tento nový rok, věnovaný mé obzvláštní úctě, protože mi byl zasvěcen.

Ve svém Neposkvrněném Srdci mám hlubokou touhu, kterou chci dnes zjevit vám, mým maličkým, kteří jste se mi svým zasvěcením zcela oddali.

– *Především vám svěžuji své hluboké roztrpčení*, když vidím, jak mnozí synové církve tento mariánský rok dosud prožívali v největší suchopárnosti.

Zatímco jsem hluboce vděčná svému papeži Janu Pavlu II. za způsob, jakým připomíná všem dar tohoto mně zasvěceného roku, musím také vyjádřit svoji vnitřní bolest nad postojem úplného nezájmu ze strany přemnohých biskupů, kněží, řeholníků a věřících.

V kolika diecézích se dosud neučinilo nic z toho, co bylo stanoveno k dobrému prožití tohoto roku, mně zasvěceného, podporování projevů zbožnosti vůči mně, setkávání v mých svatyních, kde je též možno získat zvláštní jubilejní odpustky!

Můj Protivník, který se v těchto dnech utrhl z řetězu s obzvláštní zuřivostí, dělá všechno, aby zabránil, že by tento rok vedl k všeobecné obnově zbožnosti a modlitby ke mně. Síly bezbožectví a zednářství, proniknuvši až do nejvyšších míst církve, se spojily, aby podle a skrytě bojkotovaly tento mariánský rok.

Příkrov temnoty se rozprostřel nad církví a slovo mého papeže padá stále víc do nesmírné pustiny.

– *Pak svěžuji svou mateřskou vůli vám*, svým ochotným a poslušným synům, protože posloucháte můj hlas a náležitě k mému vítěznému šiku.

Žádám od vás zadostiučinění za nezájem a tak nesmírný nedostatek odezvy ze strany přemnohých mých synů tím, že budete prožívat s ještě větší velkodušností a s obzvláštním zaujetím druhou polovinu tohoto mariánského roku.

Chci na vás, abyste reagovali na moji opakovanou prosbu zasvěcení.

Konejte často a především životem dotvrzujte zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Přesvědčte co největší možný počet kněží, řeholníků a věřících, aby vykonali toto zasvěcení, které si přeji a znovu a znovu žádám i ve vašich dnech.

Rozmnožujte svá večeraďla modlitby. Modlete se více; modlete se se mnou; modlete se svatý růženec.

Toužím po tom, aby se křesťanské rodiny zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci a staly se večeraďly modlitby, lásky a života se mnou.

Ať kněží mého hnutí shromažďují své věřící ve večeraďlech modlitby, neboť tento rok potřebuji velikou sílu přímluvy a dostiučinění, abych splnila plán, který Nejsvětější Trojice svěřila mému Neposkvrněnému Srdci.

– *Nakonec vám slibuji, že přijmu váš synovský hold a požehnám tento čas, který mi byl svěřen.*

Během tohoto roku pocítíte mnohem silněji a mimořádněji moji přítomnost. Zračnou se naplňovat veliké události, na něž jsem vás připravila.

Proto vás dnes zvu, abyste se nechali proniknout tajemstvím mého božského a univerzálního mateřství. Jděte dále s důvěrou a nadějí.

Nebeská Matka vás učí žít v srdci života Božího a činí z vás nástroje svého Pokoje.

Tak jste připraveni k úkolu, který vám světuji: Jděte a osvěcujte zemi v těchto dnech hluboké tmy. Tehdy se bude moci sklenout skrze vás velká duha smíru lidstva s Bohem a obepnout novým světlem celý svět.“

Porto Alegre (Brazílie), 2. února 1988

Obětování Ježíše v chrámě

Ve vás já jsem oslavena

„Doprovázejte mě, synové nejmilejší, když nesu na loktech své Dítě Ježíše do chrámu jeho světla a slávy.

Nechte se i vy s pokorou, ochotou a mírností vést v mém mateřském náručí.

Vedu vás do chrámu Páně.

Vedu vás k plnému zjevení jeho světla a jeho slávy.

Toto je doba vašeho plného zjevení.

Nastaly dny vašeho veřejného svědectví.

Ukažte se v těchto posledních časech všem jako maličci, mně zasvěcení a jako velcí apoštolové své Nebeské Matky.

Přišla hodina, kdy chci být ve vás oslavena před tváří církve a světa.

– *Oslavuji se ve vás, jdete-li se mnou ve světle víry.*

Přijímejte s pokorou Slovo Boží; meditujte o něm v mysli; uchovávejte je v srdci; žijte je každodenním bytím.

Písmo svaté, zejména Ježíšovo evangelium, budiž jediným vašim světlem v těchto dobách temnot.

Věřte evangeliu; žijte evangelium; hlásejte evangelium v jeho celistvosti.

Proti bludům, které se šíří; proti velké zradě, vykonané přemnohými mými syny, kteří rozervali Ježíšovo evangelium lidskými, racionalistickými a přirozenými výklady, buďte dnes vy, moji nejmilejší, jediným žitým a do písmene hlásaným evangeliem.

Tak skrze vás bude znovu zářit světlo víry a ve vás já jsem oslavena.

– *Oslavuji se ve vás, kráčí-li se mnou ve světle lásky.*

Milujte s tlukotem mého Neposkrvněného Srdce Nejsvětější Božskou Trojici.

Milujte Otce, který vás obklopuje svou něžností, nese vás ve svém náručí a je stále při vás svou Prozřetelností.

Milujte Syna, který se stal vašim bratrem a dal vám nová srdce a nového ducha, abyste se mohli sami stát žitým vyjádřením jeho božské lásky. Ježíš od vás čeká jen lásku.

Milujte Ducha Svatého, který ve vás přebývá, aby vás dovedl k dokonalosti lásky, a sděluje se vám svými sedmi dary, abyste se mohli dnes stát mohutným svědecktím lásky.

Potom milujte, s tímž srdcem Ježíšovým, všechny své bratry, zejména ty nejchudší, hříšníky, vzdálené, nemocné, raněné, bité, opovrhované, slabé, nejnepatrnější.

Tak v těchto dnech násilí a nenávisti, bezuzdného egoismu a vyprahlosti dáváte na nesmírnou pestinu světa sestoupit nebeské rose Božího milosrdenství.

A skrze vás bude znovu zářit slunce lásky *a ve vás já jsem oslavena.*

– *Oslavuji se ve vás, kráčí-li se mnou ve světle svatosti.*

Kráčejte cestou pohrdání světem a sebou samými, cestou ustavičné modlitby, umrtvování smyslů a pokání.

Stavte se proti duchu světa, který šíří všude mravní toleranci, uspokojování všech vášní, rozkoš vyhledávanou a chtěnou, hřích páchaný vědomě a se zjevným pohrdáním svatým zákonem Páně.

Tak v těchto dnech bezbožnosti a nesmírné nemravnosti šíříte vy vůni svatosti.

A skrze vás bude opět zářit světlo čistoty a Boží milosti *a ve vás já jsem oslavena.*

Ve vás jsem oslavena, když jste pokorní, chudí, maličcí, čistí a milosrdní.

Ve vás se oslavuji, když kráčíte ve světle víry, lásky a svatosti. Tehdy vy šíříte moji slávu, předem uskutečňujete můj triumf, stáváte se paprsky světla, vycházejícími z mého Neposkrvněného Srdce, aby v těchto dnech hlubokých temnot osvětlovaly zemi.

Dnes vás přivádím všechny s radostí do svatého chrámu nové éry, přicházející na svět.“

Manaus – Amazzonia (Brazílie), 11. února 1988

Výročí lurského zjevení

Pán mě posílá k vám

„Dnes si připomínáte mé zjevení mé malé dceři Bernadettě v ubohé jeskyni Ma-s-sabielle.

Od té chvíle jsem znásobila dobou i místy svá mimořádná zjevení.

Toto století bylo poznamenáno mojí neobyčejnou přítomností mezi vámi, a aby si ji všichni uvědomili, znásobila jsem všude svá zázračná zjevení.

Proč se v těchto dobách zpřítomňuji mezi vámi způsobem novým, ustavičným a mimořádným?

Protože toto jsou doby panství mého Protivníka, Rudého draka, satana, dávného hada, jemuž rozdrtil hlavu.

Pod břemenem jeho panství rostou pro vás zkoušky a utrpení, rány a pády, a tak pro všechny vyvstává větší nebezpečí zatracení.

Proto se vám mimořádným způsobem zjevují, abych vás vyzvala k důvěře, k naději, abyste se ke mně utíkali svým zasvěcením mému Neposkrvněnému Srdci.

Moje přítomnost se zesiluje tím více, čím více se přibližuje mé vítězství definitivní porážkou satana.

Proto vás všechny zvu, abyste na mne patřili s důvěrou a velkou nadějí.

Pán mě posílá k vám, abych vám přinesla jeho spásu.

Poděkujte mu za tento dar a přijměte jej s pokorou a vděčností.

Přicházím jako poselkyně jeho vítězství.

Jsem poslána, abych připravila cestu pro slavný Ježíšův návrat.

Kráčejte v mém světle a staňte se apoštolý své Nebeské Matky v těchto posledních časech.

Rozlévejte všude vůni mé přítomnosti a mé mateřské něhy. S radostí vám všem žehnám.“

Recife – Pernambuco (Brazílie), 17. února 1988

Popeleční středa a začátek postu

Obráťte se a vraťte se k Pánu

„Z této země, tak ohrožené mým Protivníkem, kde se zejména v těchto posledních dnech mnoho mých synů stalo nástroji panství satana, svádějícího všechny národy země číší neřestí a rozkoší, obracím se na vás s novou starostlivou výzvou k pokání.

Obráťte se a vraťte se k Pánu cestou upřímného pokání a osobním vyznáním svých hříchů kněžím.

Obráťte se a vraťte se k Pánu cestou vědomého a vážného předsevzetí varovat se hříchu a vyhybat se každé příležitosti, která by vás mohla přivést k pádu do hříchu.

Obráťte se a vraťte se k Pánu cestou umrtvování smyslů, pokání a postu.

Dnes začíná postní doba tohoto mariánského roku: doba, v níž církev nabádá všechny ke skutkům milosrdenství a pokání.

Já, vaše Nebeská Matka, vás dnes zvu, abyste dobře prožívali svatopostní dobu tohoto roku, mně zasvěceného.

Už se končí čas poskytnutý Pánem lidstvu k obrácení.

Uposlechněte tedy mého starostlivého hlasu, který vás vybízí učinit, oč vás nyní žádám pro spásu lidstva.

– Především chci, aby v každém z vás zesílilo rozhodnutí žít v milosti Boží, zřící se satana a jeho zlých skutků, zřící se světa a jeho četných svodů.

Kráčejte vytrvale po cestě čistoty, lásky a ještě větší svatosti.

– Potom na vás žádám osobní skutky umrtvování a pokání.

Obětujte mému Neposkvrněnému Srdci každodenně růženec z mnoha malých skrytých umrtvování, vykonaných pro spásu přemnoha vašich bratří, kteří žijí trvale v hříchu a nalézají se v otroctví satana.

– Nakonec vás žádám, abyste se vzdalovali všeho, co může poskvřnit čistotu vašeho srdce a cudnost vašeho života.

Nezúčastňujte se světských podívaných.

Nemarněte čas u televize, která je nejsilnějším nástrojem v rukou mého Protivníka, jíž šíří všude temnoty hříchu a nečistoty.

Televize je bůžek, o němž se mluví v Apokalypse, vytvořený k tomu, aby se mu klaněly všechny národy země, jemuž Dábel dává tvar a pohyb, aby se v jeho rukou stal strašným prostředkem svodů a zvrhlosti.

Budete-li konat, oč vás dnes žádám, vložíte do mých rukou mocnou sílu přímluvy a zadostiučinění.

Tak se mohu objevit před trůnem Pána velkého a hrozného, spravedlivého a svatého, a vzývat pro vás Boží milosrdenství: – *Odpusť, Pane, nepravosti lidu svého, který jsi získal za cenu své nejsvětější Krve.*

A dříve než skončí čas poskytnutý vám k obrácení, budete už moci spatřit znamení triumfu slitovné lásky Ježíšovy v prvních mimořádných zásazích Neposkvrněného Srdce vaší Nebeské Matky.“

São Paulo – Itaiçi (Brazílie), 25. února 1988

*Exercicie ve formě večeraďla kněží
a věřících MKH z celé Brazílie*

Moje mateřské poselství

„Jak je moje přebolestné Srdce potěšeno v tyto dny od vás, mých přemilých, a dětí mně zasvěcených, kteří jste přišli ze všech končin tohoto velikého národa!

Jsem stále s vámi, jako jsem byla s apoštoly a učedníky ve večeraďle jeruzalémském.

Připojuji se k vaší modlitbě.

Jsem účastna chvil vašeho sbratření.

Z tohoto večeraďla se chci dnes obrátit *se svým mateřským poselstvím* k celé Brazílii, zemi tolik ohrožené mým Protivníkem, avšak tolik milované a ochraňované vaší Nebeskou Matkou.

– Mé Srdce je zarmouceno velkou bolestí pro situaci, v níž se zde moje církve nachází.

Ona je vnitřně rozdělena; je ohrožena ztrátou pravé víry; mnoho bludů se rozlévá v jejím nitru.

Příčinou této situace jsou pastýři, kteří už nejsou spojeni s papežem. Jediná jejich starost je obrácena pouze na sociální problémy a zapomíná se na to, že Ježíš zemřel na kříži a vstal z mrtvých, aby vám získal veliký dar Vykoupení a přinesl spásu duším.

Tak se stále více šíří učení teologie osvobození, které je opravdovou zradou na Kristu a jeho evangeliu.

Biskupové a kněží svaté církve Boží, vraťte se k plné jednotě s papežem; vraťte se s odvahou a věrností k hlásání Pravdy, kterou vám Ježíš zjevil.

Hlásejte evangelium v jeho integritě a mějte péči o stádo vám svěřené.

Schizma a odpadlictví ohrožují dnes církev žijící v tomto vašem národě.

– Mé Srdce je plné bolesti pro veliké nebezpečí, hrozící vaší vlasti z rozšíření násilí a nenávisti, zla a nemorálnosti.

Ve jménu falešného způsobu chápání svobody jsou dnes dovoleny a ospravedlňovány i nejtěžší morální zločiny.

Nečistota je vyvyšována a šířena hromadnými sdělovacími prostředky a příkrov temnot sestoupil, aby zatemnil duše přemnohých mých synů.

Nenastane-li všeobecný návrat k Pánu cestou obrácení a pokání, může brzy stihnout tento váš národ veliký trest.

– Chci vám říci, že dnes je mé Neposkvrněné Srdce potěšeno vaší odpovědí zasvěcením a modlitbou.

Přiveďte co největší počet mých dětí k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, které si přeji a žádám.

Vy, účastníci tohoto večeřadla, se stáváte apoštoly zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci v celé Brazílii.

Rozmnožujte večeřadla modlitby.

Především rozšiřujte rodinná večeřadla jako velikou síť spásy.

Tak se stáváte paprsky světla, vycházejícími z mého Srdce, aby osvětlily celou Brazílii v těchto dnech hluboké temnoty.

Stáváte se znamením mého mateřského triumfu.

Jste nástroji mého vítězství.

A skrze vás, kteří jste mi odpověděli, přinese Nebeská Matka vaší církvi a vaší vlasti dar záchran a pokoje.“

San Marco (Udine, Itálie), 22. března 1988

Sláva Mariina

„S jakou radostí jsem přijala zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci v tento den tvých narozenin!

Vzala jsem tvé srdce a zanesla jsem je ještě hlouběji do své mateřské zahrady a vložila jsem je do planoucí výhně lásky Božského Srdce mého Syna Ježíše.

Toto tvé srdce už nám cele náleží a chceme z něj učinit dokonalý nástroj své nejčistší lásky.

Žádám od tebe, abys miloval stále více.

Miluj každý den, každý okamžik svého života.

Nic ať nekalí čistotu a sílu tvé lásky.

Miluj Nejsvětější Božskou Trojici oslavou Otce, napodobením Syna, přijímáním darů Ducha.

Miluj spolu s Božským Srdcem Ježíše všechny své bratry, zvláště ty nejnepatrnější, nejchudší, nejposlednější, zoufalé, vyděděné, hříšníky.

Buď zářivým paprskem mé mateřské milosrdné lásky.

Miluj své bratry kněze, zvláště ty nejslabší, nejkřehčí, ty, kteří klesají, kdo jsou uvěznění pouty vášní, zejména pýchy a nečistoty.

Denně se za ně obětuj v tichu a ve skrytosti, v pokoře a poddajnosti.

Staň se obětí sladkou a mírnou, mnou na oltář položenou pro dobro a spásu všech kněží.

Miluj ustavičně, bez únavy.

Každou věc konej pouze z lásky.

Cestu, kterou musíš pro mne vykonat, z lásky.

Kříž, který musíš nést, z lásky.

Těžkou práci, kterou musíš vykonat, z lásky.

Večeřadla, která dále šíříš, z lásky.

Krajiny, kterými procházíš, z lásky.

Vzdálené kontinenty, kam přicházíš, z lásky.

Vroucí modlitbu, kterou od tebe žádám, z lásky.

Utrpení, které na tobě denně požaduji, z lásky.

Únavu, která se tě zmocňuje, z lásky.

Vyčerpání, které tě sráží k zemi, z lásky.

Tvá omezení, která tě pokořují, z lásky.

Nedostatky, které tě provázejí, z lásky.

Celý svůj život, který mi v dar přinášíš, z lásky.

Pouze tehdy budeš na zemi slávou Mariinou.

Pouze tehdy budeš moci vyplnit poslání, které jsem ti svěřila, a dáš vykvést ve své osobě, ve svém životě a ve svém díle zahradě mých největších a nejmimořádnějších divů.

S láskou a radostí žehnám tobě s mým papežem, se všemi mými milovanými kněžími a s dětmi mně zasvěcenými.“

Dongo (Como, Itálie), 31. března 1988

Zelený čtvrtek

Janové eucharistického Ježíše

„Moji milovaní kněží, dnes je váš svátek.

Je to den, který připomíná poslední večeři, ustanovení Nejsvětější Svátosti a nového kněžství v jeruzalémském večeřadle.

Je to váš svátek, protože jste byli ve večeřadle duchovně přítomni i vy, kteří jste se stali účastníky na služebném kněžství Kristově.

Jsem Matkou vás kněží, protože jste mi byli Ježíšem výslovně svěřeni v osobě vašeho bratra Jana.

Vstupte dnes do večeřadla mého Neposkvrněného Srdce.

Otevřte mi bránu svého kněžského domu, abych tam mohla vstoupit jako Matka, která vás miluje, formuje vás a vede vás též v intencích přání, která vám dnes sdělil svým listem můj papež, nejprvnější syn mého mateřského zalíbení.

Toto je nejkrásnější způsob prožití Zeleného čtvrtku v mariánském roce mně zasvěceném.

Nuže, já vás vedu k plné realizaci tajemství lásky vašeho kněžství; pomáhám vám, abyste byli věrní závazkům, které jste na sebe vzali, zvláště celibátu; ukazuji vám cestu, kterou máte jít, abyste byli hodni tak velikého daru, daného vám mým Synem Ježíšem.

Vedu vás, abyste byli kněžími podle jeho Božského Srdce, plného slitování.

– Proto vám dávám růst v hluboké intimitě života se mnou, způsobem prostým a spontánním, tak abych mohla žít s vámi v příbytku vašeho kněžského života, jako jsem žila s apoštolem Janem v jeho domě.

Patřte na děti, jak se nechávají vést matkou, sledují její pokyny, poslouchají její poučování a odporozorávají všechno od ní.

Tak čiňte i vy.

Navykněte si konat všechno se mnou: když vstáváte, když se modlíte, sloužíte mši svatou, recitujete breviář, jste zaměstnání svou apoštolskou činností.

I když vašim přičiněním je církev krásnější, i když chcete konat nové věci, konejte je se mnou, v duchu synovské důvěry a stálé závislosti.

Pak nikdy nic nezkalí pokoj vašeho srdce.

Ať můj Protivník dělá všechno možné, aby vás přivedl do neklidu; najde kolem vás neproniknutelné brnění a vy budete neustále ponořeni do neměnného klidu, budete přivedeni na nejvyšší vrchol vnitřního pokoje a kontemplace.

– Vedu vás také k trvalé intimitě života, lásky, adorace, dikůvzdání a dostiučinění Ježíši, přítomnému v Eucharistii.

S elánem víry, která vás osvěcuje, s plamenem lásky, který vás spaluje, se silou upřímných milovníků, bdělých strážců, musíte jít až za hranice vnějších způsob, abyste zakusili v duši *přítomnost Ježíšovu v Eucharistii*, neboť pod bělostným závojem každé konsekrované Hostie je Ježíš skutečně přítomen mezi vámi.

Vy Ho nemůžete vidět, je to, jako byste byli zde a On na druhé straně zavřených dveří.

Je to jen tato clona, která vám brání vidět Jej očima, slyšet Jej ušima, komunikovat s Ním vnějšími smysly těla.

Vy však musíte jít za vnější způsoby, abyste s Ním komunikovali schopnostmi duše.

Schopnost rozumu vám dává vidět Ježíše v lesku Jeho Těla oslaveného, jak se zjevil mně po svém zmrtvýchvstání, celý zářící, s okouzující tváří, s vlasy zlatými, s očima syté modři, s nohama, které se tolik pro vás nachodily, ještě ozářenými ranami, které Jej protkly, s úsměvem nekonečné dobroty a s Jeho raněným Srdcem, z něhož vyvěral jasný pramen lásky a Milosti.

Světlem rozumu jej vidíte v lesku Jeho božství.

Ježíš se vám zjeví ještě více, sdělí se vám ještě silněji, a tak bude vaše nazírání, kontemplace mnohem krásnější, než kdybyste jej mohli vidět pouhými tělesnými smysly.

Schopnost vůle vás vede k tomu, abyste plnili stále Jeho božskou vůli.

Jako kompas směřuje k severnímu pólu, tak je vaše vůle neodolatelně přitahována Jeho vůlí.

Když se někdy od ní odchýlíte, skoro to nepozorujete, je ve vás síla, která vás naměřuje do správného směru, neboť vaše vůle je pohlčena Jeho božskou vůlí.

Vaši mysl se dostává stále více světla, protože myslíte, jako On myslí, chcete to, co On chce, a tak žijete v intimitě života s Ježíšem, který ve vaší kněžské existenci naplňuje ještě dnes své božské poslání konat vůli Otcovu: »Přicházím, Bože, abych splnil tvou vůli. – Ne má, ale tvá vůle se staň.«

Schopností lásky jste neodolatelně přitahováni Jeho božským slitovným Srdcem.

Synáckové moji, vaše srdce ať se zcela ponoří do Jeho eucharistického Srdce, abyste mohli vstoupit do osobní intimity života s Ním.

Tehdy Ježíš vezme vaše malé srdce, otevře je, rozšíří a naplní svou láskou. On miluje ve vás a vy milujete v Něm, a tak jste strhováni stále hlouběji do úžasného víru Jeho božské dokonalé lásky.

Tehdy, jako byl Jan nejmilejším apoštolem, povoláním k hluboké intimitě života s Ježíšem, žijícím v lidském těle, i vy se stáváte novými Jany, povolányi k hluboké intimitě života s Jeho oslaveným tělem, skutečně přítomným jako oběť a skrytým pod způsoby proměněného Chleba, který je uchováván ve všech svatostáncích světa.

Synové nejmilejší, hleďte Ježíše, abyste ukojili svou žízeň po blaženosti; jděte k Němu, abyste zadostiučinili své veliké potřebě lásky; položte i vy hlavu na Jeho Srdce, abyste slyšeli jeho tlukot; žijte stále s Ním, vy, kteří jste povoláni být Jany eucharistického Ježíše.

– Nyní vám svěřuji svou mateřskou vůli, aby eucharistický Ježíš našel ve vašich kostelích své královské sídlo, kde se Mu dostává úcty a klanění od věřících, kde je též neustále obklopen nesčetnými zástupy andělů, svatých a očistcových duší.

Snazte se, aby Nejsvětější Svátost byla též obklopena květy a světlými jako znameními vaší lásky a vaší něžné zbožnosti. Vystavujte ji často úctě věřících; rozmnožujte hodiny veřejné adorace jako zadostiučinění za lhostejnost, urážky, četné svatokrádeže a strašnou profanaci, jíž je vydána při černých mších, onom dábelském a svatokrádežném kultu, který se stále víc šíří a který vrcholí nevyličitelnými a obscenními činy vůči Nejsvětější Eucharistii.

Kvůli tomu je svět ponořen do nejhlubší noci, do temnoty hříchu a nečistoty, egoismu a nenávisti, lakoty a bezbožnosti a už se zdá, že již nic není s to zadržet jej od pádu do bezedné propasti.

Avšak velká hodina spravedlnosti a Božího milosrdenství už nadešla.

Vám, moji nejmilejší kněží, povolání být Světlem světa, přináleží nyní úkol osvěcovat zemi v těchto dnech hluboké temnoty.

Proto vás dnes žádám, abyste mě nechali vstoupit do domu svého kněžského života, neboť nastala hodina triumfu Neposkvrněného Srdce vaší Nebeské Matky ve vás.“

Hle, Matka tvá

„Nejmilejší synové, přijímáte dnes nejvyšší dar od mého syna Ježíše, umírajícího na kříži.

»Hle, Matka tvá.«

V této chvíli se nalézám pod jeho křížem, proniknutá mečem bolesti.

Viděla jsem svého Syna vystupovat na návrší Kalvárie, stlačeného tíhou kříže; hlavu zraněnou trnovou korunou; tělo proměněné bičováním v jedinou krvavou ránu; tvář znetvořenou krví a bolestí; jeho oči zastřené pláčem; jeho Srdce, utištěné tíhou nevděku a nedostatku lásky.

Cítila jsem úderý hřebů, které mu probodly ruce a nohy; silný náraz kříže o zem, při kterém se zachvěl bolestí; steny jeho ukřížovaného těla v posledních hodinách jeho krvavé agonie.

Nyní stojím pod křížem a drtí mě tíha rouhání a výkřiky nenávisti a nelidské špatnosti těch, kteří asistují jeho popravě.

Zachycuji do kalicha svého mateřského Neposkvrněného Srdce každou kapku jeho utrpení, jeho strašnou žízeň, odpuštění kajícímu lotru, modlitbu za ty, kteří jej křížují, pocit opuštěnosti od samého Boha, jeho gesto synovské odevzdanosti do vůle Otcovy.

Avšak několik okamžiků před tím, než se jeho Božské Srdce uzavírá pozemskému životu, otevírá se k poslednímu daru: Hle, Matka tvá.

Tak jsem se stala Matkou veškerého lidstva, vykoupeného mým Synem.

Jsem pravou Matkou vás všech.

Nový hrob, který ho přijímá mrtvého, se proměňuje v kolébku, v níž se vy všichni rodíte k životu.

Nejmilejší synové, přijímejte s láskou tento jeho poslední dar, protože u kolébky, v níž jste se znovu narodili, je přítomna Matka, kterou vám dal Ježíš.

Přijměte mě do svého života, abych vám mohla pomáhat kráčet stejnou cestou, kterou vás předešel Ježíš.

Otevřte mi brány svého kněžského domu, abych jej mohla okrášlit a ozdobit svatostí a čistotou.

Prožívejte spolu se mnou každý den, abyste načerpali sílu nést svůj kříž a následovat Ježíše až na Kalvárii.

Nechte se ode mne formovat, chcete-li, aby byl váš život prosycen vůní květů všech ctností.

O Velkém pátku tohoto mariánského roku chápete plně vzácnost Ježíšova daru, když otevřel ústa, aby vám řekl slova, která už nikdy nesmíte zapomenout: »**HLE, MATKA TVÁ.**«

A zjte stále naplnění vděčností k Ježíšovi, že vám dal tento svůj poslední dar.“

V utrpení mé opuštěnosti

„Je Bílá sobota.

Je den mé velké bolesti.

Je den mé neustálé modlitby.

V tomto mariánském roce, mně zasvěceném, se tento den shoduje s první sobotou v měsíci.

Přišla jsem z Nebe, abych vás požádala o dar pěti prvních sobot v měsíci. Žádala jsem o to 10. prosince 1925 mou dceru, sestru Lucii, když byla v klášteře v Pontevedra.

Žádala jsem strávit tento den v duchu zadostiučinění za urážky, kterých se dostává vaší Nebeské Matce.

Proč jsem žádala, abyste mi mezi všemi dny týdne obětovali sobotu?

Abych vám připomněla bolestné hodiny, které jsem strávila ten jediný den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Tělo Ježíšovo leží mrtvé, položené v novém hrobě, a já bdím, trvale pohroužena ve svém panenském bolu, v hlubokém spojení víry, lásky a naděje s Nebeským Otcem, sklánějícím se nad ranami mého nepopsatelného čekání polibkem své božské posily.

Dnes vás chci mít všechny při mně, přebolestné Matce, abyste mě utěšili, a já abych vás učila modlit se s důvěrou, trpět s ochotou, milovat s čistým srdcem, věřit s nezloznou jistotou a doufat s hrdinstvím i proti zjevnému opaku věcí.

Je to den, kdy vás přijímám v bolesti své opuštěnosti a otevírám vám bránu, abyste mohli všichni vejít do bezpečného přibytku mého duchovního materství.

Je to den, který vypučel jako květ nad heroismem mé lásky, mé bolesti, mé víry a mé skálopevné naděje.

Je to den vašeho nového odpočinku.

Proto vás zvu, abyste mi jej obětovali modlitbou svatého růžence, rozjímáním o jeho tajemstvích, svatou zpovědí, smírným svatým přijímáním a obnovením svého zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tímto způsobem můžete přinést smír za urážky mně činěné, které působí tolik utrpení mému Srdci.

Mezi dnešními bludy jsou i takové, které se dotýkají osoby a cti vaší Nebeské Matky.

Někteří popírají moje Neposkvrněné Početí a mou plnost milostí; jiní už nevěří velikému privilegii mého ustavičného panenství a mého božského a univerzálního materství.

Vzdalují se ode mne ti, kteří mě obzvláště potřebují, a to malé děti, nepatrní, chudí, prostí, hříšníci.

A navíc jsou často odstraňovány z posvátných míst i moje obrazy.

Jako náhradu za tyto urážky, působené Neposkvrněnému Srdci vaší Nebeské Matky, vás žádám, abyste i nyní šířili pobožnost pěti prvních sobot v měsíci.

Žádala jsem o ni v prvním období tohoto století; znovu o ni žádám dnes, kdy se toto století kloní ke svému velmi bolestnému konci.

Učinite-li, oč vás žádám, bude se úcta ke mně šířit stále více; tehdy budu moci uplatňovat velikou moc, svěřenou mi Nejsvětější Trojici.

Tak budu moci připravit pro celé lidstvo novou éru jeho úplně nové obnovy ve slavném triumfu mého Syna Ježíše.“

Dongo (Como, Itálie), 3. dubna 1988

Hod Boží velikonoční

Radujte se se mnou

„Ježíš, kterého jsem s nevslovnou láskou nosila ve svém panenském lůně a po devět měsíců mu dávala tělo a krev, abych jej připravila na jeho lidské narození, *vstal z mrtvých.*

Radujte se se mnou.

Ježíš, kterého jsem jako dítě tiskla ve svém náručí, učila ho dělat první kroky, formovala ho a chovala jako milující a pečlivá matka, *vstal z mrtvých.*

Radujte se se mnou.

Ježíš, na kterého jsem nazírala v jeho dětství a viděla ho rozvíjet se podle rytmu jeho lidského růstu a měnit se v jinocha během jeho dospívání, *vstal z mrtvých.*

Radujte se se mnou.

Ježíš, který zakusil nepochopení, ústrky, trvalé odmítání ze strany náboženských autorit, zatímco byl stále více přijímán a následován nepatrnými, chudými, nemocnými a hříšníky, *vstal z mrtvých.*

Radujte se se mnou.

Ježíš, který byl zabit na kříži a položen do hrobu, *vstal z mrtvých.* Nejmilejší synové, radujte se se mnou v tento velikonoční den. Sdílejte se mnou nevypravitelnou radost, kterou zakoušelo mé Neposkvrněné Srdce, když jsem svými očima, ještě zalitými slzami, patřila na svého Syna Ježíše v božském jasu jeho oslaveného Těla.

V tom okamžiku se pro celé lidstvo bolest změnila v radost, temnota ve světlo, špatnost v dobro, hřích v milost, nenávisť v lásku, smrt v život, spravedlnost v triumf Božího Milosrdenství.

Radujte se se mnou, milovaní synové, že spolu prožíváme radostné tajemství těchto Velikonoc Mariánského roku, mně zasvěceného.

Dnes i toto ubohé lidstvo, dosud uzavřené v ledovém hrobě hříchu, odmítání Boha, nenávisť, násilí, války, nečistoty a nepravostí, je vyzváno, aby vyšlo ze svého hrobu temnoty a smrti.

Radujte se všichni se mnou, neboť v tento den jeho Velikonoc vám oznamuji, že zmrtvýchvstalý Ježíš přijde znovu v božském lesku svého majestátu a své slávy.“

Obětujte mi vonné květy

„Dnes začíná měsíc máj tohoto mariánského roku, mně zasvěceného.

Zvu vás, abyste jej prožili se mnou, v co nejtěsnějším společenství života s vaší Nebeskou Matkou.

Nastal můj čas a nyní se chystám vyjít z pouště, v níž se nacházím, abych vykonala své největší divy a dosáhla mnou předpověděného vítězství.

Proto vás potřebuji, milovaní synové.

Chci vrhnout na celý svět odraz světla mého Neposkvrněného Srdce skrze vás, kteří jste se mi zcela odevzdali svým dokonalým zasvěcením.

Chci působit skrze vás.

Chci milovat a zachraňovat skrze vás.

Chci se všem zjevit a dokonat triumf mého Neposkvrněného Srdce skrze vás.

Žádám vás, abyste tento měsíc strávili v hluboké důvěrnosti života se mnou.

Obětujte mi vonné květy své modlitby.

Modlete se více: modlete se s láskou a s vytrvalostí; modlete se modlitbou srdce.

Shromážděte znovu kolem sebe věřící dané vám do péče a vytvořte spolu s vaší Nebeskou Matkou opravdové večeradlo neustálé modlitby, abych mohla přivolat na církev a na svět druhé Letnice.

Obětujte mi vonné květy své důvěry.

Můj Protivník vás zkouší pokušením pochybování a malomyslnosti.

To je ta podlá léčka, které vždy používá, aby vás zastavil na cestě bezmezné důvěry ve mne.

Kolik z vás se zastavilo kvůli pochybám, kvůli nejistotě, kvůli nevěře!

Naslouchejte mi znovu s čistotou dětí.

Věřte mi znovu s prostotou chudých.

Následujte mě znovu s oddaností synů.

Obětujte mi vonné květy své lásky.

Milujte více. Milujte intenzivněji.

Budte všem příkladem, uplatňující životem nové přikázání mého Syna Ježíše:

»Milujte se, jako jsem Já miloval vás.«

Nesudte, nekritizujte, neztracujte.

Budte ke všem dobří, ohleduplní a milosrdní.

Budte rosou mé mateřské něžnosti, sestupující na poušť egoismu a nenávisti, vyprahlosti a nedostatku lásky.

V těchto časech strojí satan četné úklady také tomuto mému dílu lásky, hodlaje zasít mezi vás rozkol.

Proto vás všechny zvu, abyste byli ochotnější a pokornější, poslušnější a ještě úžeji spojení s tímto mým nepatrným synem, kterého jsem si vyvolila jako nástroj pro šíření Mariánského kněžského hnutí ve všech končinách světa.

Pak přijmu vonné květy modlitby, důvěry a lásky, které mi obětujete v měsíci máji tohoto mariánského roku, jako nejmilejší dar od vás, moji nepatrní synové a stateční apoštolové, které jsem si vyvolila pro triumf mého Neposkvrněného Srdce.“

Marienfried (Německo), 13. května 1988
Výročí prvního fatimského zjevení

Toto je čas

„Přemilí synové, žijte v mém pokoji.

Dnes si připomínáte moje první zjevení v chudičké Cova da Iria ve Fatimě.

Sestoupila jsem z Nebe jako vaše Matka a Královna.

Zjevila jsem se vám v jasu svého neposkvrněného světla.

Ukázala jsem se jako Žena oděná sluncem, která má za úkol zformovat šik pro rozhodující chvíle bitvy.

Toto je čas mého velikého Světla.

Toto je čas modlitby a pokání.

Zvu vás i dnes, abyste se modlili zvláště za obrácení ubohých hříšníků, ateistů a dušší vzdálených Bohu.

Modlete se stále svatý růženec.

Přinášejte za záchranu duší modlitby a oběti, protože – znovu vám to opakuji – mnozí přicházejí do pekla, neboť není nikoho, kdo by se za ně modlil a obětoval.

Toto je čas obrácení a návratu k Pánu.

Beru vás za ruku jako Matka a vedu vás po cestě dobra, lásky a svatosti.

Vyprošuji pro vás milost pokání, abyste mohli žít vzdáleni hříchu, zla a egoismu.

Ať se každý den rozmnožuje počet mých synů odříkajících se hříchu, aby kráčeli po cestě Milosti Boží.

Ať je stále důsledněji zachováván a praktikován Zákon Páně.

Pak vás bude mnoho vašich bratří následovat po cestě spásy a návratu k Pánu.

Toto je čas mého Pokoje.

Dávám dar mého Pokoje synům, kteří mi naslouchají a zasvěcují se mému Neposkvrněnému Srdci.

Vedu vás k životu v pokoji srdce i duše.

Způsobuji, že vaše mysl zůstává jasná i uprostřed velkých zmatků.

Zejména ve chvílích nebezpečí a zkoušky zakoušíte moji mateřskou přítomnost.

Znamenám vás svou pečeti, abyste mohli všude rozlévat světlo víry, svatosti a lásky v těchto dnech hlubokých temnot.

Toto je čas velkého milosrdenství.

Srdce Ježíšovo se chystá vylít proudy své božské slitovné Lásky.

Pro svět nastala hodina velkého milosrdenství.

Sestoupí jako rosa na každou ránu; otevře nejtvrdší srdce; očistí duše ponořené do hříchu; hříšníky přivede k obrácení a všem udělí milost úplné obnovy.

V tomto dni mariánského roku, mně zasvěceného, vás všechny zv, abyste se ne-
chali proniknout mým neposkvrněným Světlem a mohli se tak sami stát mými pa-
prsky, osvěcujícími sluncem čistoty a lásky zemi, ponořenou do nejhlubších temnot.“

Heede (Německo), 22. května 1988

Hod Boží svatodušní

Duch Svatý přijde

„Nejmilejší synové, shromážděte se ze všech stran země, abyste prožili tento den ve
večeřadle mého Neposkvrněného Srdce.

Je to den připomínající sestoupení Ducha Svatého na apoštoly, shromážděné
v modlitbě se mnou v jeruzalémském večeřadle.

O tomto Hodu Božím svatodušním mariánského roku, mně zasvěceného, vás zv, abyste spojili svou modlitbu s modlitbou Nebeské Matky, abyste obdrželi velký dar
druhých Letnic.

Přišel čas druhých Letnic.

Duch Svatý přijde jako nebeská rosa milosti a ohně, obnovující celý svět.

Pod jeho neodolatelným působením se církev otevře a bude prožívat nové obdo-
bí své největší svatosti a bude zářit tak mohutným světlem, že k sobě přivábí všech-
ny národy země.

Duch Svatý přijde, aby se naplnila vůle nebeského Otce a stvořený vesmír aby opět
zrcadlil jeho velkou slávu.

Duch Svatý přijde, aby obnovil slavné království Kristovo, a bude to království mi-
losti, svatosti, lásky, spravedlnosti a pokoje.

Svou božskou Láskou otevře brány srdcí a osvíti všechna svědomí.

Každý člověk se uvidí ve spalujícím ohni božské Pravdy. Bude to jako soud v ma-
lém. Pak přinese Ježíš Kristus na svět své slavné Království.

Duch Svatý přijde skrze triumf mého Neposkvrněného Srdce. Proto vás dnes
všechny zv, abyste vstoupili do večeřadla mého Srdce.

Tak budete připraveni přijmout dar Ducha Svatého, který vás promění a učiní ná-
stroji, jimiž Ježíš obnoví své Království.“

Kláster Le Bouveret (Vallese, Švýcarsko), 11. června 1988

Svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Velký odpad

„O svátku mého Neposkvrněného Srdce tohoto mariánského roku, mně zasvěce-
ného, vás všechny zv, nejmilejší synové, abyste vešli do nebeské zahrady, kterou jsem
pro vás připravila v těchto bolestných a krvavých chvílích očisty.

Nastala hodina velkého odpadu.

Ukutečňuje se to, co bylo předpovězeno v Písmu svatém, ve druhém listu sv. Pav-
la Soluňanům.

Satanu, mému Protivníkovi, se podařilo podvodem a podlým sváděním rozesít všude bludy ve formě nových a modernějších výkladů pravdy a přivést mnohé k tomu, že si vědomě vybrali život ve hříchu, v mylném přesvědčení, že hřích už není zlem, ba že je hodnotou a dobrem.

Nastaly časy všeobecného zmatku a největšího zmatení duchů.

Zmatek vstoupil do duší a do života mých přemilých synů.

Tato velká apostaze se šíří stále víc i uvnitř katolické církve.

Bludům se vyučuje a rozšiřují se, zatímco jsou popírány s velkou lehkostí základní pravdy víry, které autentický učitelský úřad církve vždy hlásal a energicky bránil proti jakékoliv heretické úchylce.

Biskupské úřady zachovávají podivné mlčení a vůbec nereagují.

Když můj papež statečně hovoří a opakovaně zdůrazňuje pravdy katolické víry, nikdo ho neposlouchá, ba veřejně jej kritizují a vysmívají se mu.

Je to vychytralá a dáblská taktika, tajně naočkovaná zednářstvem, které se dnes používá vůči Svatému otci, aby se zesměšnila jeho osoba a jeho práce a aby byl zbaven účinnosti jeho učitelský úřad.

Oběti velkého odpadu jsou moji synové, kteří se nechávají často nevědomky vléci tímto přívalem bludů a zla.

Oběti velkého odpadu jsou mnozí biskupové, kněží, řeholníci i věřící.

V těchto časech zůstane v katolické církvi malý zbytek věrný Kristu, evangeliu a celé jeho pravdě.

Malý zbytek vytvoří malé stádo, celé chráněné v hlubině mého Neposkvrněného Srdce.

Toto malé stádo budou tvořit biskupové, kněží, řeholníci a věřící, kteří zůstanou pevně spojeni s papežem, shromáždění všichni ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce v ustavičné modlitbě, trvalém obětování, v totální nabídce sebe, aby připravili bolestnou cestu pro druhý slavný příchod mého Syna Ježíše.

O tomto mém svátku v mariánském roce se obracím s mateřským pozváním na všechny, kteří se chtějí stát členy malého stáda, aby se zasvětili mému Srdci, žili v hluboké vroucnosti života se mnou a stali se mými statečnými apoštoly v těchto posledních časech, neboť přišla chvíle, kdy musí být mé Neposkvrněné Srdce oslaveno před tváří církve i celého lidstva.“

Svatyně v Knocku (Irsko), 29. června 1988

Slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla

S vírou Petrovou

„Nejmilejší synové, osvěcujte zemi světlem Kristovým.

Nejmilejší synové, přivádějte lid ke Kristu s vírou Petrovou.

Jen na Petrovi založil Kristus svou církev.

Jen za Petra prosil Kristus, aby jeho víra zůstala vždy úplná.

Jen Petrovi Pán svěřil úkol posilovat bratry ve víře.

Dnes slavíte svátek svatých apoštolů Petra a Pavla, v tomto mariánském roce, mně zasvěceném.

Jako Matka přebolestná a naplněná starostmi vás všechny zvu obrátit dnes pohled na Petrova nástupce, papeže Jana Pavla II.

Je to můj papež.

Je to papež ode mne formovaný v hlubině mého Neposkvrněného Srdce.

Je to papež mého velkého Světla v těchto dobách hluboké temnoty.

On s *vírou Petrovou* osvěcuje zemi a utvrzuje celou církev v Pravdě.

Papež dnes, jako nový Petr, potvrzuje celou víru v Krista, Syna Božího, a jako nový Pavel jde do všech končin světa statečně hlásat evangelium spásy.

Podporujte papeže svou synovskou jednotou.

Modlete se za něj, trpte s ním, obklopujte jej mohutnou silou pokorné a statečné poslušnosti.

Papežovo srdce dnes krvácí kvůli jednomu biskupovi svaté církve Boží, který samovolným vysvěcením biskupa, uděleným proti vůli papeže, otevírá bolestné schizma v katolické církvi.

To však je pouze začátek.

Ve skutečnosti mnoho biskupů už není spojeno s papežem a jdou cestou naprosto opačnou, než je cesta jím určená.

To je velký a nebezpečný rozkol, i když dosud není viditelný, který naplňuje bolesti a dává krváčet mému Srdci Matky a způsobuje, že můj papež téměř klesá pod tíhou příliš těžkého kříže.

Já jsem vás připravila, abyste mu pomohli nést jeho velký kříž.

Pro toto nastala chvíle, kdy se musí ukázat v celé své síle a lesku velké vojsko, které jsem si svým Mariánským kněžským hnutím v tichu a skrytosti zformovala ve všech částech světa na obranu a účinnou podporu papeže.

Tak se počíná jasně rýsovat plán malého stáda, které zůstane věrné Kristu a jeho církvi, jsouc celé chráněno v zahradě mého Neposkvrněného Srdce.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 15. srpna 1988

Nanebevzetí Panny Marie

a slavnostní zakončení mariánského roku

Mocně jsem zasáhla

„Nejmilejší synové, žijte v mém pokoji.

Patříte dnes na mne, Ženu oděnou sluncem, v den, kdy celá církev uctívá privilegium mého tělesného Nanebevzetí.

Můj papež vybral tuto slavnost, aby oficiálně zakončil období na moji počest mně zasvěceným zvláštním mariánským rokem, zahájeným o Hodu Božím svatodušním minulého roku.

I když nebyl prožíván podle očekávání a tužeb mého Neposkvrněného Srdce, přesto jsem přijala tento mimořádný dar, který mi chtěl můj papež přinést jménem celé církve.

V tomto mariánském roce, který dnes prožívá okamžik svého závěru, *jsem mocně zasáhla do života církve a lidstva.*

V tomto mariánském roce jsem mohla vykonávat svou velkou moc v životě všech synů, kteří se mi zcela oddali svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci.

Ve své nebeské zahradě jsem připravila četné výhonky veliké svatosti pro novou éru, která je přede dveřmi.

V tomto mariánském roce jsem mocně zasáhla také do života církve.

Chmurné síly zla jí strojí úklady ze všech stran; temným spiknutím zosnovaným zednářstvem prostřednictvím jeho četných přívrženců, kteří se vetřeli až do vrcholných pozic církve, se podařilo paralyzovat její činnost a uhasit její apoštolský zápal.

Mnozí – i mezi jejími pastýři – malátněji v suchopárnosti a vlažnosti, zatímco tato moje nejmilejší dcera prožívá chvíle své agonie.

Stavím se po boku své dcery církve, abych s ní prožívala bolestné okamžiky její agonie a její velké opuštěnosti, abych ochutnala hořkost jejího kalicha, abych s ní sdílela její utrpení a přijímala účast na všech jejích hlubokých ranách.

V tomto mariánském roce jsem mocně zasáhla na záchranu tohoto ubohého ztraceného lidstva.

Bohužel, moje výzva k obrácení nebyla přijata.

Jde se dále po cestě odpadu, vzpoury vůči Bohu, po cestě hříchu, sociálního zla, rouhání, nenávisti a nečistoty.

Vyzvala jsem tedy všechny děti, které mě poslouchají a následují mě, aby se shromáždily ve večeřadlech modlitby a pokání, aby od Ježíše vyprosily velký dar jeho božského slitování.

Velkou útěchu zakusilo mé zarmoucené Srdce, když jsem viděla, že se tato večeřadla všude rozšířila a že se rozrostla v tomto mariánském roce počtem i velikodušností!

A pro tuto velkou odpověď modlitby a pokání ze strany přemnoha mých dětí mohla jsem na Boží Spravedlnosti vymoci odklad velikého trestu, který by musel postihnout celé lidstvo.

Nyní však zakončením mariánského roku se uzavírá i doba Pánem povolená lidstvu k jeho obrácení.

Jste už na prahu událostí, které vám byly předpověděny.

Proto vás zvu, abyste všichni kráčeli cestou Boží milosti a svatosti, čistoty a modlitby, synovské odevzdanosti a důvěry.

Věřte mým slovům a zůstávejte v mém pokoji a v mém světle.

Jen tak můžete osvěcovat zemi v těchto dnech hluboké temnoty.

Z této svaté hory na vás všechny shlízím milosrdnými očima a žehnám vám.“

Oči pozvednuté k Marii

„Přemilí synové, jakou posilou je pro mé zarmoucené Srdce vidět vás tu všechny pohromadě po celý týden stálého večeradla!

Připojuji se vždy k vaší modlitbě, konané se mnou a skrze mne.

S radostí přijímám účast na vašem bratrství a budu mezi vámi větší lásku, pomáhám vám, abyste se pochopili a semknutěji kráčeli po obtížné cestě tohoto času.

S radostí přijímám zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci, vámi obnovované každý den při koncelebrované mši svaté.

V hojnosti dostávám pro vás dar Duchu Svatého, sdělovaného vám Otcem a Synem na mocnou přímluvu vaší Nebeské Matky.

Vstoupili jste do mého času.

Jste povoláni být mými apoštoly v tomto posledním čase.

Přála jsem si mít mariánský rok oficiálně zakončený v tomto měsíci, jako *počátek období*, v němž vaše nebeská Matka bude působit stále účinněji v srdcích, duších a životech svých dětí pro uskutečnění triumfu Neposkrvněného Srdce ve světě.

Nyní začíná čas očí pozvednutých k Marii, jak vám řekl můj papež Jan Pavel II.

Oči pozvednuté k Marii: tak jste osvěcováni panenským světlem mé víry, která vás vede, abyste pokorně přijímali Boží Slovo, uchovávali je s láskou, žili je s důsledností a kázali je s věrností.

Svítím vám na cestu, kterou máte jít, abyste vytrvali v pravé víře a stali se sami jejími statečnými svědky.

Kolik je ve vašich zemích bludů, často zapříčiněných pyšným postojem mnohých teologů, kteří už neuznávají učitelský úřad církve!

Tak se mnoho mých dětí denně vzdaluje od pravé víry a padá do hluboké temnoty odpadu.

Buďte vy dnes pevnými svědky víry tím, že s ochotou přijímáte učení papeže a autentický učitelský úřad církve a že kázete všechny pravdy katolické víry, zvláště ty, které se už dnes nekáží.

Tak se stáváte světlem pro přemnohé vaše bratry, kteří kráčejí v nejhlubší temnotě.

Oči pozvednuté k Marii: tak jste osvěcováni panenským světlem mé čistoty a svatosti.

Kolik lidí žije v temnotě hříchu, zla, nečistoty, pýchy, rouhání, modlářství a bezbožnosti!

Vy mě musíte následovat cestou svatosti, které se dosáhne pevným odhodláním potírat hřích ve všech jeho úskočných formách, abyste žili v milosti Boží, v lásce, v čistotě, v milosrdenství k bližnímu a v konání všech ctností.

To bude váš přínos k vyhojení velké rány materialismu, který zavlekl do vašich zemí nemoc nemravnosti, zoufalé honby za požitky, blahobytu, bezuzdného egoismu, lakoty a necitelnosti k potřebám nepatrných, chudých a nejvíce odstrkovaných.

Oči pozvednuté k Marii: tak jste osvěcováni panenským světlem mé modlitby a mé mateřské lásky.

Rozmnožujte vaše večeraďla modlitby.

Modlete se neustále svatý růženec.

Rozšiřujte ve vašich zemích rodinná večeraďla jako lék na veliká zla, ohrožující vaše rodiny rozpadem, nejednotou, rozvodem, ospravedlňováním potratů a všech prostředků zabráňujících životu.

Vaše modlitba buď orientována stále na Ježíše v Eucharistii.

Buď modlitbou ustavičné adorace, zadostiučnění, chvály a díky eucharistickému Ježíšovi.

Ať znovu rozkvete ve všech končinách světa láska a klanění Ježíši, přítomnému v Eucharistii!

Příchod slavného království Kristova nastane zároveň s triumfem Eucharistického království Ježíšova.

Milujte Ježíše, napodobujte jej, kráčejte cestou pohrdání světem a sebou samými.

Ať světlo Kristovo jediné vás osvětluje pod pohledem mých mateřských milosrdných očí, ve chvíli vašeho velkého trápení.

Mé světlo je jako Jitřenka, jež vzchází, rozlévá se od východu a stále mohutní, až pokryje celý svět.

Vyjděte z tohoto večeraďla se světlem Kristovým a vaší Neposkvřněné Matky a jděte osvětlovat zemi v těchto dnech hluboké temnoty.

Z tohoto místa žehnám spolu s Rakouskem a Německem sousedícím zemím, které ještě úpějí pod jhem velkého otroctví, a oznamuji vám dnes, že okamžik jejich osvobození je blízko.“

Paříž (Francie), 11. září 1988

Bazilika Božského Srdce Páně na Montmartru

Láska není milována

„Přemilí synové, jak vás Ježíš miluje!

Jeho Božské Srdce je výhni planoucí láskou k vám!

Pro lásku k vám sestoupilo Slovo z lůna Otcova do mého panenského lůna Matky a stalo se člověkem.

Pro lásku k vám žil Ježíš životem pokorným, chudým, skrytým, stráveným v modlitbě a práci.

Pro lásku k vám vzal Ježíš na sebe utrpení, pokoření a ústrky.

Pro lásku k vám se stal Ježíš Mužem bolesti, přinesl se v obět na kříži.

Pro lásku k vám se nechal odsoudit, vysmívat, mučit, ukřižovat a zabít.

Pro lásku k vám vstal z mrtvých a vystoupil na nebe, kde sedí po pravici Otce.

Pro lásku k vám zůstává Ježíš stále přítomen mezi vámi jako oběť ve svátosti Eucharistie.

Pro lásku k vám dal vám také svou Matku.

Ubohé moje děti, tak zkoušené v tomto čase velikého trápení, kdybyste věděly, jak vás Srdce Ježíšovo miluje!

Ježíš vás miluje, a vy mu splácíte nevděkem, lhostejností a neopětováním lásky.

Ježíš vás miluje, a vy žijete, jako by neexistoval!

Ježíš vás miluje a jeho Srdce bije láskou pro vás v Eucharistii, a vy ho necháváte samotného, opuštěného, obklopeného velikou prázdnotou a nesmírnou nevěrou.

Láska nebyla nikdy tak nemilována jako v těchto bouřných časech.

Dovolte proto, aby vás vaše nebeská Matka formovala k lásce, aby vám dala růst v lásce a denně vás vedla po cestě dokonalé lásky.

Jedině tak bude moci triumfovat mé Neposkvrněné Srdce.

Jedině tak budete moci osvěcovat zemi sluncem Boží Lásky, která dokáže nakonec zahnat všechny temnoty, aby konečně mohla zazářit nad světem nová éra všelidské ohleduplné lásky.“

Lurdy (Francie), 18. září 1988

Večeřadlo s kněžími a věřícími MKH

Období deseti let

„Dnes přicházíte ze všech koutů Francie k úpatí skály, na níž jsem se zjevila jako Neposkvrněné Početí, abyste uspořádali vaše velké večeřadlo modlitby a bratrství a obnovili společně zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Odtud žehnám svému Hnutí, odtud žehnám každému z vás; odtud žehnám církvi a celému lidstvu.

Vstoupili jste do mých časů.

V tento den vás žádám, abyste mi zasvětili všechny čas, který vás ještě dělí od konce tohoto století.

Je to období deseti let.

Je to deset velmi důležitých let! Je to deset rozhodujících let!

Žádám vás, abyste je prožili se mnou, protože vstupujete do závěrečného období druhého adventu, který vás přivede k triumfu mého Neposkvrněného Srdce při slavném příchodu mého Syna Ježíše.

V tomto desetiletém období se ukončí plnost času mnou oznámeného, od La Saletty až k mým posledním a aktuálním zjevením.

V tomto desetiletém období vyvrcholí očista, kterou vy už léta prožíváte, a proto přijdou na všechny ještě větší trápení.

V tomto desetiletém období se dovrší před druhým příchodem Ježíšovým čas velkých útrap předpověděných vám Písmem svatým.

V tomto desetiletém období se stane zjevným tajemství nepravosti, připravované stále větším šířením odpadu.

V tomto desetiletém období se uskuteční všechna tajemství, která jsem sdělila některým svým dětem, a vyplní se všechny události, které jsem vám předpověděla. Proto vás žádám, abyste mi zasvětili celé toto období, jako by to byl prodloužený a nepřetržitý mariánský rok.

Otevřete mi brány svých srdcí a nechejte mne ve vás působit.

Otevřete mi brány svých rodin, svých farností, svých řeholních domů a nechejte tam vstoupit neposkvrněné Světlo mé přítomnosti.

Rozmnožujte svá večeřadla modlitby a žijte v největší důvěře ve mne a v synovské oddanosti a nenechávejte se ovládnout zbytečnou zvědavostí dovědět se, co vás čeká.

Voda Božího milosrdenství ať vás očistí ode všeho hříchu a učiní z vás nové výhonky pro éru milosti a svatosti, kterou denně pro vás připravuji ve mém Neposkvrněném Srdci.

Z této své tak uctívané svatyně vám všem žehnám.“

Madrid (Španělsko), 29. září 1988
*Duchovní cvičení formou stálého večeřadla
s kněžími MKH ze Španělska*

Andělům církvi

„Přemilí synové, zakončili jste duchovní cvičení, která jste v těchto dnech konali formou ustavičného večeřadla, a sešli jste se ze všech koutů Španělska, této země mnou tak milované, kterou můj Protivník obzvláště zasahuje a činí jí úklady.

Přijala jsem s radostí hold vaší modlitby, vašeho bratrství, vaší lásky.

Ze svého Neposkvrněného Srdce jsem dala sestoupit dešti milostí na vás, na duše vám svěřené, na církve a na vaši vlast.

Jsou trojí úklady, jimiž se dnes satan pokouší vás svést, aby vás vzdálil od Ježíše a ode mne.

– *První úklad se týká vaší vlasti*, která se oficiálně vzdálila z cesty staleté věrnosti křesťanským tradicím a přijala bezbožecké materialistické ideologie.

Tak byl přijat blud indiferentismu v politickém a společenském životě a ve jménu falešné svobody byly legalizovány rozvody, potraty a všechny prostředky zabírající životu.

Co křesťanského zůstává dnes ve vašem národě, který byl přece světlem celému světu pro příklady dané tolika jeho světci a tolika mučedníky?

Španělsko, vrať se na cestu obrácení a své preveliké věrnosti Kristu!

– *Druhý úklad se týká církve* žijící ve vašem národě. Je prolezá sekularismem, který obzvláště zasáhl život přemnoha kněží a řeholníků; je trhána hlubokým vnitřním rozdělením; je bita ve svých pastýřích, kteří ze strachu před kritikou mlčí a nebrání už stádo Kristem jim svěřené.

Vám, kteří jste anděly církve, adresuji dnes hořké výčitky svého mateřského Srdce pro nedostatek vaší víry, horlivosti, modlitby a svatosti.

Pán od vás žádá účty, jak jste spravovali jeho vinici, a proč jste dovolili, aby do ní vnikli draví vlci, převlečení za beránky, a trhali rozdupané a rozprášené stádo.

– *Třetí úklad se týká života mých dětí, zvláště mládeže, ohrožené velikým rozšířením nemravnosti.*

Žádám návrat na cestu zásadního obrácení k Pánu se zachováváním Božího zákona a praktikováním křesťanských ctností, zejména pokání a lásky.

Vůně vaší čistoty ať znovu zjasňuje vaše prostředí, nabitě hrozbami a nebezpečími.

Svěťte se do ochrany andělů strážných, zejména archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela, jejichž svátek dnes slavíte.

Tak budete oblečeni ve ctnost dnes tak potřebné statečnosti, uzdravíte se z hlubokých ran, které vás zasáhly, především budete stále chráněni svatým Michaelem ve strašné bitvě, která v těchto posledních časech probíhá mezi nebem a zemí.

A nakonec budete moci všichni tvořit část vítězného vojska, vedeného vaší nebeskou Vojevůdkyní, Ženou oděnou sluncem, pro brzký triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Fatima (Portugalsko), 13. října 1988

71. výročí posledního zjevení

Otevírám vám zapečetěnou knihu

„Dnes zakončíte zde ve Fatimě večeradla, uspořádaná v tomto mariánském roce s kněžími mého Hnutí ve všech národech Evropy.

Nyní se moje veliká síť lásky a záchrany rozprostřela do všech končin země.

Z tohoto místa, kde jsem se zjevila jako Žena oděná sluncem, vám oznamuji, že období očisty dosáhlo vrcholu, a že proto jste povoláni prožívat nejbolestnější chvíle toho, co vám bylo předpověděno.

Pán mne k vám posílá splnit úkol, který mi byl svěřen v těchto vašich časech Nejvyšší Trojicí.

Otevírám vám zapečetěnou knihu, aby byla odhalena tajemství v ní obsažená.

Shromáždila jsem vás ze všech stran a byli jste mnou zformováni, abyste byli připraveni na velké události, které vás čekají.

Jen tak můžete dostát svému významnému poslání.

Ve velkém odpadu, který se všude rozšířil, musíte zůstat pevně zakořeněni v pravé víře a být jejími statečnými svědky.

Ve velkém soužení, které prožíváte, se musíte stát znamením mého pokoje a mé mateřské ochrany.

Ve velkém trestu, který nyní postihne tento svět, musíte všem pomáhat kráčet cestou důvěry, modlitby, naděje a synovského odevzdání se lásce vašeho nebeského Otce.

Mé světlo bude stále slít, aby oznámilo příchod Ježíše, Krále spravedlnosti a pokoje, který obnoví všechno.

Z této mé uctívané svatyně vás žádám, abyste přijali mé slovo a věřili mým poselstvím.

Otevřte mi brány svých srdcí a žijte v pokoji a milosti Páně.

Jsem Královnou posvátného růžence a všem vám žehnám tímto znamením mého jistého vítězství.“

Zagreb (Jugoslávie), 27. října 1988

*Duchovní cvičení formou večeřadla s kněžími MKH
ze Slovinska a Chorvatska*

Je to vaše hodina

„Nejmilejší synové, jak jsem spokojena, že vás tu vidím shromážděné jako zástup milujících se bratří, abyste se se mnou modlili ve večeřadle, obnovujícím podivuhodnou realitu večeřadla jeruzalémského.

I vy jste shromážděni v tomto domě se mnou, abyste se měli rádi, společně se modlili a meditovali o svém životě, zasvěceném mému Neposkvrněnému Srdci.

Jaký proud milostí nechávám v tyto dny sestupovat na církve a svět!

Jakému proudu milostí nechávám tryskat ze svého Neposkvrněného Srdce pro vás, pro celé moje Hnutí, pro vaši vlast, prožívající chvíle utrpení a obtíží a tolik potřebující pomoci od vaší nebeské Matky!

Já jsem Matkou a Královnou vaší vlasti.

Miluji vás obzvláštní mateřskou něhou.

Chci dnes přinést útěchu a posilu všem, kdo žijí v této mnou mimořádně milované zemi.

K tomu používám vás, kněží a dětí zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci.

Je to vaše hodina.

Je to hodina vašeho veřejného svědectví.

– *Budte svědky lásky.*

Milujte své bratry se Srdcem Ježíšovým a s mým mateřským Srdcem.

Milujte všechny, především ty nejvzdálenější, nejchudší, nejpotřebnější, nejvíce trpící.

Milujte s mým Srdcem hříšníky a ty, kteří krácejí cestou odmítání Boha, ateismu, nenávisti, násilí a nečistoty.

Ať vaše láska nyní sestoupí jako můj mateřský lék na celé to množství otevřených a krvácejících ran, a tak se stanete budovateli pokoje, společenství a velkého bratrství.

– *Budte svědky modlitby.*

Modlete se stále; modlete se více; modlete se svatý růženec.

Rozmnožujte večeřadla modlitby mezi vámi, kněžími, a s věřícími.

Především rozšiřujte kolem sebe rodinná večeřadla, která si velmi přeji, jako lék na velická zla, ohrožující dnes existenci křesťanské rodiny legalizací potratu, rozluky a všech prostředků bránících životu.

Modlitbou můžete od Pána obdržet všechno.

Modlitbou konanou se mnou, vaší nebeskou Matkou, můžete dosáhnout velkého daru proměny srdcí a konverze.

Modlitbou můžete každý den vzdalovat od sebe a od své vlasti přemnohá nebezpečí a přemnohá zla.

– *Budte svědky milosrdenství.*

Dnes musíte být především velkým a mimořádným znamením Božího milosrdenství.

Vaše srdce ať je podobné Srdci Ježíšovu: dobré, trpělivé, laskavé, pokorné a milosrdné.

Tehdy budete neustále rozdávat světlo Boží lásky a přivedete všechny na cestu spásy. Nikdy nesudte. Nikoho nezatracujte.

Vaším úkolem je pouze zachraňovat nadpřirozenou silou své modlitby, svého utrpení a svého sebeobětování.

Ve vaší době se naplňuje zázrak slitovné lásky Ježíšovy. V tomto pozůstává triumf mého Neposkrvněného Srdce: v největším triumfu milosrdné lásky Ježíšovy, která promění celý svět a přivede vás do nové éry lásky, svatosti a pokoje.

Z tohoto večeřadla žehnám vám všem, mému Hnutí, vaší vlasti, církvi a celému lidstvu.“

Dongo (Como, Itálie), 12. listopadu 1988

Sv. Josafata mučedníka

Budete pronásledováni

„Přemilí synové, jste povoláni ke stále většímu utrpení, protože toto je vaše hodina.

Ježíš vás zve k následování cestou Kalvárie.

Vidím, jak veliký je kříž, který dnes musíte nést, a jsem blízko každému z vás se svou mateřskou něhou!

– *Nenechte se opanovat sklíčeností.*

Můj Protivník vás často zraňuje, používá k tomu osob dobrých a takových, kterým jste přemnohá způsoby prokázali dobro.

Mnohdy použije dokonce i vašich spolubratří.

Přišla doba, kterou jsem vám předpověděla, kdy kněží, kteří mne uctívají, mne poslouchají a mne následují, jsou vysmíváni, opovrhováni a ponižováni od druhých kněží, kteří jsou přece také syny mého mateřského zalíbení.

Proto jste povoláni vejít do Getsemanské zahrady s Ježíšem, vaším bratrem, který ve vás chce znovu prožít bolestné hodiny své niterné agonie.

Okuste i vy hořkost jeho kalicha a opakujte s ním se synovskou odevzdaností:
»Otče, ne naše, ale tvá vůle se staň!«

Připravte se zakoušet nevýslovná muka, jsouce opouštěni od nejvěrnějších, vysmívání od spolubratří, přezírání od představených, ponížování od přátel, pronásledování těmi, kdo přijali kompromis se světem a přidali se k tajnému šiku zednářstva.

– *Nenechte se opanovat malomyslností.*

Toto je doba odvahy a svědectví.

Vaše ústa musí hlásat stále důrazněji slova evangelia a všechny pravdy katolické víry.

Musíte strhávat masku jakémukoliv bludu, přemáhat podlé úklady, odmítat jakýkoliv kompromis s duchem světa, dávat všem příklad své věrnosti Kristu a církvi.

Přišla doba, kdy ukřižovaný Ježíš musí být vámi milován a oslaven.

Mějte jej stále s sebou a ukazujte jej všem jako jediného Spasitele a Vykupitele.

I pro toto vaše perverzní pokolení není jiné možnosti spásy, leč v Ježíši Kristu Ukřižovaném.

– *Nenechte se opanovat strachem.*

Našel čas vašeho obětování.

Budete pronásledováni.

Ba ti, kteří vám kladou překážky, kdo vás pomlouvají, vámi pohrdají, vás přezírají a vás pronásledují, budou věřit, že konají věc milou nebeskému Otci, a dokonce mně, vaši Neposkvrněné Matce.

To je částí temné doby, v níž žijete.

Neboť teď vstupujete do nejbolestnější a nejtemnější fáze očisty a církev bude brzy otřesena strašným novým pronásledováním, jaké dosud nepoznala.

Žijte v modlitbě.

Žijte v důvěře.

Žijte drahocenné hodiny své kněžské oběti se mnou, vaší něžnou Matkou, která vás všechny shromáždila v zahradě svého Neposkvrněného Srdce, abych vás přinesla nebeskému Otci jako oběti jemu milé – pro spásu světa.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 8. prosince 1988

Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Znamení naděje a útěchy

„Dnes patříte všichni na mne, svou nebeskou Matku.

Připojte se k zástupům andělů a svatých v nebi, ke všem duším, které se modlí a trpí v očistci, k putující církvi na zemi, která kráčí pustinou světa a času, abyste na mne patřili jako na *znamení naděje a útěchy*.

Uchránění každé poskvrny hříchu, i dědičného, umožnilo mé duši, že byla celá naplněna životem Božím, mé mysli, že byla zahrnuta Duchem Moudrosti, který ji ote-

vřel k chápání Božího slova, mému Srdci, že bylo ztvárněno k nejdokonalejší formě lásky, mému tělu, že bylo obklopeno neposkvrněným světlem panenské čistoty.

Patřte na mne, svou nebeskou Matku, v záblesku mé nadlidské krásy a spěchejte všichni za líbeznou vlnou této mé rajske vůně.

V mé kráse tkví hluboký důvod vaší naděje a vaší útěchy.

Protože »celá krásná« – tota pulchra – jsem pro vás *znamením naděje* v čase, v němž žijete, kdy se mému Protivníku podařilo všechno pošpinit skvrnou hříchu nečistoty.

Žijete pod znamením jeho velikého otroctví, zbavujícího vás odlesku každé duchovní krásy.

Duše jsou zatemněny hříchy, zabraňujícími, aby k nim pronikla nádhera života a společenství s Bohem.

Těla jsou pošpiněna nánosem vášní a nečistoty.

Člověk je zrcen tíhou civilizace bez Boha, deformující v něm obraz jeho původní důstojnosti.

Svět je zatemněn tvrdošíjným odmítáním Boha.

Hluboká temnota sestoupila, aby zatemnila všechno.

Hle, nyní se ukazuje vaše Neposkvrněná Matka jako znamení vaší jisté naděje.

Neboť mým mateřským úkolem je znovu přivést duše k milosti, srdce k lásce, těla k čistotě, člověka k veliké důstojnosti syna Božího, svět k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Vždyť »celá krásná« – tota pulchra – jsem pro vás také *znamením útěchy*.

Žijete v době velikých útrap a pro všechny narůstají utrpení a zkoušky.

Špatní zůstávají zarputile na cestě zla a hříchu a nedbají mých opakovaných výzev k obrácení a k návratu k Pánu.

Dobří zvlažněli a jsou jako paralyzováni zlověstným prostředím, v němž žijí.

Osoby Bohu zasvěcené se oddávají vyhledávání rozkoší a láká je duch světa, jehož se svou vokací zřekly.

Kněží jsou malátní, mnozí jsou špatní a nevěrní a promarňují poklady svatě církve Boží.

Nyní nastala hodina trestu.

Tu se více než kdy jindy potřebujete spolehnout na mne, vaši Nebeskou Matku, neboť mám od Pána za úkol přivést vás všechny na cestu dobra, spásy a pokoje.

Dnes vás zvu, abyste všichni hleděli na mne, vaši Nebeskou Matku, jako na znamení bezpečné naděje a útěchy a nechali se obklopit mým světlem v těchto dnech hluboké noci a všeobecného zatemnění tak, abyste se pod mým řízením a vedením mohli rozejít do všech stran osvěcovat zemi.“

V noci vašeho času

„Bďte se mnou, milovaní synové, v těchto hodinách čekání.

Je Svátá noc.

I vy mějte účast na radosti mého mateřského Srdce.

Rodí se mé božské Dítě, od věků Očekávaný, Jednorozený od Otce, Emmanuel, Bůh s námi.

Chci vás přivést do hlubin svého Neposkvrněného Srdce, abych také vám, moje malé děti, sdělila city, které jsem zakoušela v hodinách, jež předcházely narození mého Syna Ježíše.

Má duše byla ponořena do oceánu pokoje a blaženosti.

Přítomnost Slova, které se již devět měsíců projevovalo svým lidským tělem, vytvářeným v mém panenském lůně, naplnila mou duši světlem a blažeností celého ráje.

Nejsvětější Trojice v ní zbudovala svůj trvalý stánek; zástupy andělů padaly na tvář v ustavičném klanění a protkávaly je nejsladšími harmoniemi nebeských zpěvů; samotné světlo Boží proměňovalo mou duši, která se stávala nejčistším odleskem jeho božské krásy.

Tak jsem připravovala drahocennou a svatou kolébku, do níž uložím Světlo, vzcházející uprostřed nesmírných temnot.

Moje srdce se otevíralo zkušenosti lásky tak veliké, jaká nebyla dopřána žádnému jinému stvoření.

Jaký cit nevypravitelné lásky zakoušelo mé Srdce u vědomí, že už přišla očekávaná chvíle narození mého božského Dítka!

Moje mateřská láska se stala ještě dokonalejší pro můj panenský stav a vědomí, že Dítko, které se ze mne mělo narodit, bylo Boží Syn.

Tak ve chvíli, která předcházela jeho narození, bylo mé Srdce přeplněno láskou všech těch, kteří jej očekávali od věků.

Láska Adamova, Abrahámova, Mojžíšova, všech proroků a spravedlivých Izraele, malých lidí a ubožáčků Jahveových se zpřítomňovala v mém panenském Srdci, které se otevíralo k milování právě se rodícího Dítěte tlukotem celého lidstva, jím vykoupeného a zachráněného.

Mé tělo bylo obklopeno světlem stále silnějším a živějším, čím více jsem vstupovala do extáze modlitby a hlubokého spojení s nebeským Otcem.

V té noci byl celý ráj uzavřen v chudičké ledové jeskyni.

Jako paprsek světla projde krystalem, aniž by jej porušil, tak moje božské Dítě prošlo závojem mého panenského lůna, aniž porušilo kouzlo mého dokonalého panství.

Tímto podivuhodným způsobem se událo narození mého Syna.

Byl dokonán největší zázrak v plnosti času.

Synové přemilí, Pán, který přišel ve svém prvním narození, vrací se k vám ve slávě. Je blízko jeho druhé a slavné narození.

V noci vašeho času je tedy mým mateřským úkolem připravit vás, abyste jej přijali, jako jsem ho přijala já při jeho prvním příchodu.

Vaše duše ať je ozářena světlem Boží milosti a jeho stále přítomnosti.

Vaše srdce ať se otevře k nové a ještě větší schopnosti lásky.

Láska musí ve vás planout jako oheň tak mocný, aby obklopil celý svět a spálil v něm všechny hřích, zlo, sobectví, nenávist a nečistotu.

Vaše tělo ať je zahaleno pláštěm svatosti a čistoty.

Ať znovu záříte bělostnou lilíí. Rozlévejte kolem sebe moji panenskou neposkvřenou vůni.

Tak *v noci vašeho času*, zahaleni Světlem mého Neposkvřeného Srdce, i vy připravte drahocennou kolébku pro jeho slavný návrat.“

Dongo (Como, Itálie), 31. prosince 1988

Poslední noc roku

Matka přímlyvy a zadostiučinění

„Spojte se v modlitbě se mnou, přemilí synové, na konci tohoto roku, který je mně obzvlášť zasvěcený.

Jsem vaší nebeskou Matkou.

Jsem Matka přímlyvy a zadostiučinění.

– Mým mateřským úkolem je *přímlovat se* každý den za vás u mého Syna Ježíše.

Jako pozorná a starostlivá Matka vyprošuji všem milosti, které potřebujete, abyste šli po cestě dobra, lásky a svatosti.

Pro své hříšné syny dostávám milost lítosti, proměny srdce a návratu k Pánu.

Svým nemocným dětem uděluji dar porozumět významu každého utrpení, přijímat je s učenlivostí, obětovat je s láskou, nést svůj kříž s důvěrou a synovskou poslušností vůči vůli Pána.

Pro své dobré děti dostávám dar setrvání v dobrém.

Za své syny kněže se přímlovám, aby byli svatými a věrnými služebníky Ježíše a jeho evangelia.

Každý nový začínající den odpovídá novému gestu modlitby vaší nebeské Matky, aby vám pomáhala jít pouští vašeho času po cestě lásky a věrného plnění Boží vůle, které se musíte podrobit se synovskou učenlivostí.

– Mým mateřským úkolem je též *zadostiučinit* za tolik zla, které se ještě dnes páchá ve světě.

Připojuji se ke každé sloužené mši svaté, abych obětovala nebeskému Otci drahocennou Krev Syna Ježíše, který se za vás stále obětuje na všech oltářích světa.

Pouze jeho božská Krev, prolitá za vás, může obmýt všechno zlo, hřích, nenávist, nečistotu, nepravost, které pokrývají svět.

Tak v duchu mateřského zadostiučinění připojuji ke Kristově krvi všechna utrpení, která denně posbírám na vaší cestě.

Ke Krvi Ježíšově připojuji krev prolitou milióny dětí, zabitých ještě v lůně svých matek, všemi oběťmi nenávisti, násilí a válek.

Ke Krvi Ježíšově připojuji všechny bolesti nemocných, zejména těch, kdo jsou stíženi těžkými, ponižujícími a nevyléčitelnými nemocemi.

Ke Krvi Ježíšově připojuji útrapy umírajících, utrpení chudých, vyvržených, malých, vykořisťovaných, pronásledovaných.

Ke Krvi Kristově připojuji velký kříž, který dnes musí nést církev za spásu celého lidstva.

Na konci tohoto roku mně zvlášť svěřeného chci přidružit i vás ke svému mateřskému úkolu přimlouvav se a zadostiučinit za všechny své děti.

I když temnota a mráz dosud zahalují svět, zvu vás, abyste žili v naději a velké důvěře, neboť já neustále prosím a přimlouvám se, abych pro všechny obdržela nové dny míru a spásy.“